

Supplerende svar (25/5 2000)**Trafikministeren (Jacob Buksti):**

Forhold vedrørende posthusnettets struktur og serviceniveau er omfattet af et sæt retningslinier, fastsat i 1992 efter forudgående forelægning for Folketingets Trafikudvalg.

Disse retningslinier gælder fortsat og kan betragtes som et element i regeringens landdistriktspolitik.

I landdistrikterne er der i øvrigt tale om, at landpostbudene indgår som en del af posthusforsyningen, idet landpostbudene virker som rullende posthuse.

Retningslinierne fra 1992 tager ikke højde for en situation, hvor der f.eks. er tale om, at Post Danmark ønsker at lukke en postbutik. Post Danmark lægger dog vægt på som fast praksis også at følge retningslinierne i den situation. Dette gælder med hensyn til at orientere de lokale interessenter (kommune, borgerforeninger m.v.), forinden der sker opsigelse af kontrakten, samt at orientere om de alternative muligheder, som Post Danmark kan tilbyde med hensyn til at få udført postforretninger, ind- og udbetalinger m.v., eksempelvis via landpostbudene. De lokale interessenter får derved mulighed for at give deres mening til kende, inden Post Danmark træffer endelig beslutning.

Post Danmark beklager i den forbindelse, at der har været tilfælde, hvor sagsbehandlingen ikke har været i overensstemmelse hermed.

Jeg kan samtidig tilføje, at Posttilsynet vil supplere retningslinierne fra 1992 med et afsnit om, hvilke hensyn Post Danmark skal tage i en situation, hvor en postbutik lukker (uanset årsag), dvs. også i en situation, hvor samarbejdspartneren/den handlende lukker sin forretning (butiksførelse) eller opsiges aftalen med Post Danmark.

Når de supplerende retningslinier er lagt endeligt fast, vil Folketingets Trafikudvalg blive orienteret herom.

Spm. nr. S 2884

Til miljø- og energiministeren (2/6 2000) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Vil ministeren foretage en beregning, som viser, dels hvor stort et provenu den danske stat

ville have fået ind hver af de sidste 5 år, såfremt beskatningen af DUC-selskaberne var af et omfang, så disse virksomheders afkast lå på niveau med den øvrige industri, og dels hvor stort et provenu staten ville have fået i de samme år, såfremt den danske beskatning af olie-/gasproduktionen i Nordsøen havde fulgt samme regler som i Norge?«

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet i forlængelse af besvarelsen af spørgsmål nr. S 2654.

Svar (15/6 2000)**Miljø- og energiministeren (Svend Auken):**

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål S 2654 - som der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet - skal den højere afkastgrad hos DUC-selskaberne ses i sammenhæng med den høje investeringsrisiko, der er forbundet med efterforskning af olie og gas i den danske Nordsø. Således har en række andre selskaber afholdt betydelige udgifter til efterforskning i Danmark, der ikke førte til produktion. DUC-selskaberne er således blandt de selskaber i den danske olieefterforsknings- og indvindingsindustri, som det går økonomisk godt for. Såfremt beskatningen af DUC-selskaberne havde været på niveau med den øvrige danske industri, ville det indebære, at den danske olieefterforsknings- og indvindingsindustri generelt fik et afkast, som var ringere end den øvrige industris.

Havde en sådan beskatning været i kraft i de seneste 5 år, ville der antagelig ikke være blevet tildelt nye koncessioner til efterforskning og indvinding i denne periode, ligesom sandsynligheden for fremover at kunne tiltrække olie-selskaber til efterforskning af kulbrinter i Danmark ville være lille.

Norske regler for beskatning af olie- og gasindvinding er baseret på, at typiske fund på norsk sokkel er væsentligt større og derfor økonomisk mere attraktive end fund på dansk sokkel. Anvendelse af norske regler på olie-/gasproduktionen i den danske del af Nordsøen ville derfor føre til, at nogle danske felter ikke ville kunne udnyttes kommercielt.